



ה"ט 19324/03/21 - יבגני ווסקוביניק, דיאנה ווסקוביניק, אולגה ווסקוביניק נגד קיריל קפלון

בית משפט השלום בעפולה

ה"ט 19324-03-21 ווסקוביניק ואח' נ' קפלון

בפני
מבקשים

1. יבגני ווסקוביניק
2. דיאנה ווסקוביניק
3. אולגה ווסקוביניק

קיריל קפלון

נגד
משיב

פסק דין

בפניי בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת. הבקשה הוגשה על ידי המבקשת 2 שהינה בתו של המבקש 1 והנכדה של המבקשת 3.

המבקשים טענו, כי המשיב הטריד את המבקשת 3, שהינה אישה מבוגרת, וגרם לה להרגיש לא טוב, הגיע אליהם מספר פעמים, הרים את הקול ואיים עליה בהגשת תביעה. כמו כן נטען, כי המשיב תפס למבקש 1 את הידיים, הצמיד אותו לקיר ואיים עליו באומרו "אני רוצה להכאיב לך".

המבקשים עתרו למתן צו המופנה למשיב והמורה לו להימנע מלהטריד את המבקשים או בני משפחתם בכל דרך שהיא למשך 6 חודשים.

בדיון שהתקיים בתאריך 9.3.2021, במעמד צד אחד, ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת. בהמשך, התקיימו שתי ישיבות בהן נשמעו הצדדים.

דיון והכרעה

במהלך הדיון במעמד שני הצדדים העידו בפניי המבקש 1 והמבקשת 2. המבקשת 3 הינה אישה מבוגרת ובנסיבות העניין מצאתי, כי אין הכרח שתתייצב למתן עדות. כמו כן, המשיב העיד בפניי וחקר נגדית את המבקשים 1-2.

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים הגעתי למסקנה, כי דין הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת להידחות.

המבקש 2 העיד, כי ביום 2.1.2021 נפגש עם המשיב במקלט של הבניין בו מתגוררת אימא שלו, המבקשת 3. זאת, לאחר שהמשיב הזמין פקח מטעם העירייה וכן פנה מספר פעמים למבקשת 3, שהינה אישה מבוגרת בת 85 שאינה דוברת עברית ופניות אלו הבהילו אותה. המבקש 1 והמשיב ירדו למקלט. המשיב טען שכל הציוד שם שייך לו. המבקש

עמוד 1



טען, כי הציוד שייך לכל הבניין. בשלב מסוים המשיב תפס אותו בחולצה ואמר לו "אני רוצה לעשות לך כואב". המבקש טען עוד, כי המשיב איים גם על אחיו שהוא נכה 100%. המבקש 1 אישר, כי לאחר האירוע מיום 2.1.2021 לא נפגש יותר עם המשיב וכן כי שוחחו בטלפון ביום 24.2.2021, לאחר שהמבקש התקשר למשיב ובעקבות שיחה זו נשלחה ההודעה שהוגשה וסומנה מ/1. לשאלת בית המשפט מדוע הבקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת הוגשה רק בחודש מרץ 2021, המבקש הסביר, כי רצו להגיש את הבקשה קודם אך לא היה להם את הפרטים של המשיב.

המבקשת 2 העידה הן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד והן בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים. בעדותה מסרה, כי במהלך חודש דצמבר 2020, כחודש לאחר פטירת הסבא, המשיב הגיע לדירת הסבתא (המבקשת 3) וביקש את המפתחות למקלט. המבקשת 3 נתנה אותם ללא בעיה. לאחר מכן, המשיב פנה אליה מספר פעמים והפציר בה לקחת את כל הדברים מהמקלט ושתפנה הכל. המבקשת 2 ציינה, כי לא היתה עדה לשיחות אלו אך הסבתא דיווחה לה עליהם. באחת הפעמים ניגש המשיב לסבתא וביקש שוב לפנות את הדברים. המבקשת 3 טענה, כי לא יכולה לדבר בגלל שיש לה כדור ללחץ דם מתחת ללשון אך המשיב המשיך לעמוד בפתח הבית עד שהמבקשת 3 נאלצה לסגור את הדלת.

המבקשת 2 הוסיפה, כי לאחר שהמשיב המשיך לפנות למבקשת 3, המבקש 1 החליט לברר במה מדובר ונפגש עם המשיב במקלט ואז אירעה התקרית עליה העיד המבקש 1. המבקשת 2 מסרה, כי המשיב פנה למבקשת 3 שלוש פעמים בוודאות כאשר הפעם האחרונה היתה ביום 4.1.2021. המבקשת 2 הוסיפה, כי היא לא מבקשת את הצו כלפיה אלא רק כלפי המבקש 1 והמבקשת 3. עוד מסרה, כי בעקבות פניות המשיב למבקשת 3, חלה התדרדרות במצבה הרפואי של המבקשת 3 וזו החלה לקבל טיפול תרופתי מאז ונתנו לה כדורים נוספים (ראו, מוצג מ/2).

יצוין, כי המשיב לא הכחיש שפנה למבקשת 3 וציין כי המדובר במסירת התראה לפני הגשת תביעה משפטית. כמו כן, המשיב הודה בקיומו של המפגש עם המבקש 1 סמוך למקלט אך הכחיש קיומה של אלימות או איומים.

עדות של המבקש 1 היתה אמינה והשתלבה עם עדות המבקשת 2. עדותם היתה מהימנה ועשתה עליו רושם חיובי. לא התגלו סתירות בעדותם וניכר, כי שניהם לא ניסו להסתיר דברים וענו על השאלות גם כאשר התשובות לא היו נוחות להם. לאחר שמיעת עדותם, מצאתי כי אין סיבה לא לקבל במלואן ולבסס עליהן ממצאים.

סעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**") מגדיר "הטרדה מאיימת" באופן הבא :

"... הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

בהתאם לפסיקה, סעיף 2 לחוק דורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: האחד, יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; והשני, יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימותם של שני יסודות אלה **במצטבר** יהיה כדי להקים עילה למתן הצו.



כאמור, מהעדויות בפניי עולה, כי נעשו פניות על ידי המשיב למבקשת 3. אין לשלול, כי מבחינה סובייקטיבית המבקשת 3 הרגישה מוטredת ופניותיו של המשיב הפריעו לה והשפיעו לרעה על שלוותה, רווחתה ובריאותה. מנגד, כידוע, המבחן לצורך הקביעה האם התקיימה הטרדה מאיימת הינו מבחן אובייקטיבי. מהעדויות עלה, כי המשיב פנה לסבתא בשלוש הזדמנויות שונות בתוך פרק זמן קצר שהפעם האחרונה היתה בתאריך 6.1.2021.

בנוסף לכך, המבקש 1 הודה, כי לאחר התקרית סמוך למקלט לא היו אירועים נוספים עם המשיב ולא נוצר כל קשר ביניהם לאחר ה- 24.2.2021 שזו שיחה טלפונית שהמבקש 1 יזם בעצמו.

מהאמור לעיל עולה, כי גם בהנחה שייקבע, כי עלה בידי המבקשים להוכיח את היסוד הראשון שבסעיף 2 לחוק הנוגע לקיומה של הטרדה מאיימת בעבר, עדיין בשל חלוף הזמן ולאור השתלשלות העניינים כמפורט לעיל, לא מתקיים בענייננו היסוד השני הצופה פני העתיד.

אני מקבל את דברי המבקשים, כי רצו להגיש את הבקשה מוקדם יותר אך לא עלה בידם לברר פרטיו של המשיב. אלא, שחלוף הזמן כרסם עד מאוד בבסיס הסביר להניח כי מעשיו של המשיב יחזרו על עצמם. חלוף הזמן הראה, כי פניותיו של המשיב אל המבקשים היתה נקודתית ומזה תקופה לא מבוטלת לא יצר איתם שום קשר. השיחה עם המבקש 1 מיום 24.2.2021 נעשתה ביוזמת המבקש 1 והקשר עם המבקשת 3 הופסק עוד ביום 4.1.2021.

מכל האמור לעיל עולה, כי בנסיבות העניין לא התקיימו שני התנאים המצטברים הנדרשים לצורך עמידה בתנאים הקבועים בחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, הנדרשים לצורך מתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב.

אין באמור כדי לחסום את דרכם של המבקשים לפנות בבקשה חדשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, ככל שיתקיימו התנאים הדרושים לכך בהתאם לחוק.

סוף דבר

לאור האמור לעיל, הנני מורה על ביטול הצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן ביום 9.3.2021.

ככלל, ולאור נסיבות העניין כמפורט לעיל, לא היה מקום לחיוב בהוצאות. אלא, שמסיבה לא ברורה, המבקשת 2, אשר הגישה את הבקשה בשם כל המבקשים, מצאה לנכון לא להתייבב לדיון במעמד שני הצדדים שנקבע בנוכחותה, ועקב כך נדרש היה לקיים דיון נוסף במעמד שני הצדדים.

לאור האמור, מצאתי לחייב את המבקשת 2 בהוצאות המשיב בגין הישיבה הנוספת בסכום כולל של 400 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תעביר לצדדים.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

